

[Glistrup.]

ler vi skulle træde ind i fællesmarkedet lige om et halvt år og derigennem redde vor økonomi. Men som situationen er i dag, er vores valutabalancevanskeligheder kroniske sygdomme, som ikke rettes op ved, at man udskyder befolkningens forbrug og pisker befolkningen med de skorpioner, som de 6 forbrugsafgiftsforslag, vi her behandler, er udtryk for.

Det kan kun ske på én eneste måde, nemlig at vi anvender det væsentligste råstof, som Danmark råder over, dets arbejdskraft, på en mere hensigtsmæssig måde, nemlig således, at vi ikke bruger disse titusindvis af timer til at beskæftige os med at udfylde blanketter og skemaer, men således at vi får lagt det om, således at en væsentlig større del af den danske arbejdskraft bliver beskæftiget med at lave ting, der kan eksporteres og indbringe valuta, eller med noget, der kan konkurrere med indførslen og derigennem spare valuta til de varer, som vi indfører. Derfor er nøglen til løsning af det nuværende valutabalanceproblem at flytte Danmarks arbejdskraft væk fra skrivebordssektoren, væk fra kontorerne, væk fra bistandssektoren, væk fra Roskilde universitet, og hvad vi ellers kunne nævne af dårligdomme, og over til noget fornuftigt, noget, der virkelig kan være med til at skabe valuta. Det er det, som man med andre ord kan udtrykke i disse 5 mia kr.s offentlige besparelser, der formentlig er alt for små besparelser, men som dog trods alt er et skridt på vejen i den rigtige retning. Derfor var det mest centrale, der blev sagt i dag, statsministerens løfte til os om, at vi den dag i dag får opstillingen over de 5 mia kr., som venstre vil spare på de offentlige budgetter. Det er det, der er nøglen til at behandle disse forslag, om de virkelig er noget værd eller ej.

Og så siger statsministeren nok så mange gange: ja men vi mister 20 mill. kr. om dagen. Det er da skrækeligt, at man fra denne og tidligere regerings side har bragt landet i en stilling, hvor vi vitterlig mister så store beløb om dagen. Men lykkeligvis ser det jo dog ud til, at de midler, der ophober sig i de olieproducerende lande, i øjeblikket er tilgængelige på lånemarkedet, således at det, vi står over for, ikke er det, at vi har en situation, hvor døden ligger lige om hjørnet

i morgen eller om 14 dage eller i næste måned, men at vi er ramt af en meget alvorlig sygdom. Derfor behøver vi ikke at skride til en panikhandling, som man i hele det dramatiske, der er gået hen over os, skulle tro der var tale om at man ønskede fra vor side. Vi må kunne nøjes med at løse disse problemer, så vi virkelig finder en langsigtet løsning.

Adskillige gange, alt for mange gange, har vi hørt: nu løser vi de kortsigtede problemer, og så kommer vi til de langsigtede om nogen tid. Men det lange løb består af en samling korte løb, og derfor kan det ikke nytte noget, at vi bliver ved med at skyde de langsigtede løsninger ud, bliver ved med hele tiden bare at argumentere med kortsigtede og kortsynede løsninger, som disse 6 forbrugsafgiftsforslag er udtryk for. Det, vi skal i gang med, er en langsigtet løsning af problemerne.

Men hvis der skal findes en langsigtet løsning af problemerne, så kan regeringen venstre, eller hvilken regering der ellers kommer til at sidde, være aldeles overbevist om, at man i fremskridtspartiet kan finde en tro partner til virkelig at løse landets reelle problemer. Man skal ikke være bange for at søge skilsmisse fra det parti, som man forlovede sig med eller giftede sig med i februar måned. Man kan trygt fra venstres side forlade socialdemokratiet og forhandle med fremskridtspartiet om reelle løsninger af dette lands problemer, baseret på virkelig effektive offentlige besparelser. Man kan trygt regne med, at man har det ganske fremskridtsparti enstemmigt bag sig i en løsning ad disse veje. Der findes en løsning i dansk politik uden om socialdemokratiet, som er hæmmet af sine mange forskellige problemer både i relation til SF og kommunister og i relation til alle de mange år, hvor man har måttet sidde og regere og derfor ikke har kunnet tænke nye tanker. Derfor går vejen til løsning, med startpunkt i det papir, statsministeren i dag har lovet os med oversigten over de offentlige besparelser, derefter igennem en virkelig drastisk nedskæring af de offentlige udgifter med modsvarende indkomstskattelettelser.

Om man så skal sluge nogle kameler i form af disse 6 forbrugsafgiftsforslag som sin morgengave, ja, det må vi affinde os med; men perspektivet i disse lovforslag her